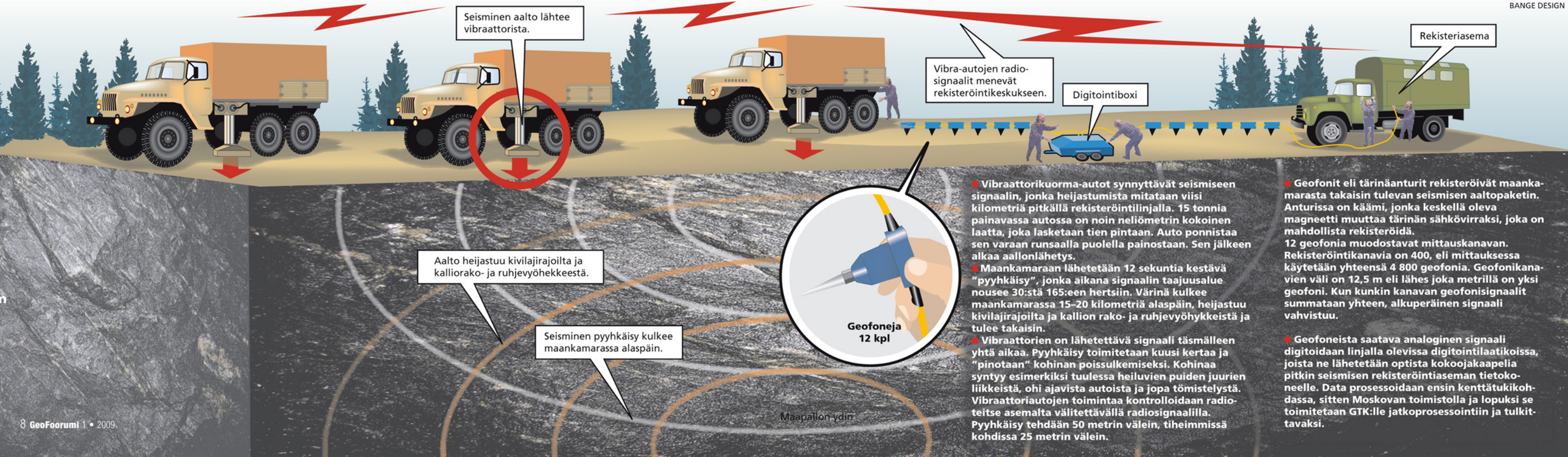

■ Vibraattorikuorma-autot synnyttävät seismiseen signaalin, jonka heijastumista mitataan viisi kilometriä pitkällä rekisteröintilinjalla. 15 tonnia painavassa autossa on noin neliömetrin kokoinen laatta, joka lasketaan tien pintaan. Auto ponnistaa sen varaan runsaalla puolella painostaan. Sen jälkeen alkaa aallonlähetys.

■ Maankamaraan lähetetään 12 sekuntia kestävä "pyyhkäisy", jonka aikana signaalin taajuusalue nousee 30:stä 165:een hertsiin. Värinä kulkee maankamarassa 15–20 kilometriä alaspäin, heijastuu kivilajirajoilta ja kallion rako- ja ruhjevyöhykkeistä ja tulee takaisin.

■ Vibraattorien on lähetettävä signaali täsmälleen yhtä aikaa. Pyyhkäisy toimitetaan kuusi kertaa ja "pinotaan" kohinan poissulkemiseksi. Kohinaa syntyy esimerkiksi tuulessa heiluvien puiden juurien liikkeistä, ohi ajavista autoista ja jopa tömistelystä. Vibraattoriautojen toimintaa kontrolloidaan radioteitse asemalta välitettävällä radiosignaalilla. Pyyhkäisy tehdään 50 metrin välein, tiheimmissä kohdissa 25 metrin välein.

■ Geofonit eli tärinäanturit rekisteröivät maankamarasta takaisin tulevan seismisen aaltopaketin. Anturissa on käämi, jonka keskellä oleva magneetti muuttaa tärinän sähkövirraksi, joka on mahdollista rekisteröidä.
12 geofonia muodostavat mittauskanavan. Rekisteröintikanavia on 400, eli mittauksessa käytetään yhteensä 4 800 geofonia. Geofonikanavien väli on 12,5 m eli lähes joka metrillä on yksi geofoni. Kun kunkin kanavan geofonisignaalit summataan yhteen, alkuperäinen signaali vahvistuu.

■ Geofoneista saatava analoginen signaali digitoidaan linjalla olevissa digitointilaatikoissa, joista ne lähetetään optista kokoojakaapelia pitkin seismisen rekisteröintiaseman tietokoneelle. Data prosessoidaan ensin kenttätukikohdassa, sitten Moskovan toimistolla ja lopuksi se toimitetaan GTK:lle jatkoprosessointiin ja tulkittavaksi.